①

ケイちゃんの消えない雲

原作者：吉村大作
作画：ユリヤ・ボンダレンコ

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

①

ជារៀងរាល់ព្រឹក នាងនឹងឃើញឪពុករបស់នាងចេញទៅធ្វើការដោយស្នាមញញឹម។

②

②

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.
“What could that be?" said those who looked up at the sky.

នៅព្រឹកថ្ងៃទី៦ ខែសីហា វត្ថុខ្មៅរាងមូលតូចមួយបានធ្លាក់មកលើភូមិកំណើតរបស់ Kei នៅទីក្រុង Hiroshima។ "តើនេះជាអ្វីនៅលើផែនដី?" មាននរណាម្នាក់សួរដោយសម្លឹងមើលទៅលើមេឃ។

③

③

“KABOOM!!”

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

“BOOM!!”

មិនយូរប៉ុន្មាន មានការផ្ទុះជាមួយនឹងសំឡេងដ៏ខ្លាំងមួយដែលបាន
បន្លឺរពាសពេញពិភពលោក ហើយស្រាប់តែមានពពកផ្សិតដ៏ធំមួយបានលេ
ចចេញមកគ្របដណ្ដប់ទីក្រុងទាំងមូល។

④

In a flash, the entire city vanished. Houses, schools, and hospitals all disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear weapon, that had been dropped.

④

មួយរំពេច ទីក្រុងទាំងមូលបានបាត់ទៅវិញ។
ផ្ទះ សាលារៀន និងមន្ទីរពេទ្យទាំងអស់បានបាត់ដោយគ្មានដាន។
វាគឺជាគ្រាប់បែកដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច ដែលជាអាវុធនុយក្លេអ៊ែរដែលត្រូវបានទម្លាក់។

⑤

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. “Water… Give me water...”

Those people could not be saved.

And Kei never saw her family again.

⑤

អព្ភូតហេតុ Kei មិនមានគ្រោះថ្នាក់ទេប៉ុន្តែនាងបានឃើញមនុស្សដែលមានស្បែករលាកអណ្តែតក្នុងទន្លេខណៈពេលដែលអ្នកផ្សេងទៀតដែលមានស្បែករលាកបានមក Kei និយាយ។

«ទឹក… ឲ្យទឹកមកខ្ញុំ…»

មនុស្សទាំងនោះមិនអាចសង្គ្រោះបានទេ។

ហើយ Kei មិនដែលឃើញគ្រួសាររបស់នាងម្តងទៀតទេ។

⑥

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.
What’s more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

⑥

អាវុធនុយក្លេអ៊ែរតែមួយបានឆក់យកជីវិតមនុស្សជាង 100,000 នាក់។
ជាងនេះទៅទៀត ភ្លៀងខ្មៅដែលបានធ្លាក់បន្ទាប់ពីការផ្ទុះពីអាវុធនុយក្លេអ៊ែបាននាំឱ្យមានជំងឺធ្ងន់ធ្ងរជាច្រើនសម្រាប់មនុស្សជាច្រើនទៀត។

⑦

⑦

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.
The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.
It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

នៅទីបំផុតសង្រ្គាមបានបញ្ចប់ ហើយ Kei-chan បានក្លាយជាជីដូន។
ទីក្រុងហ៊ីរ៉ូស៊ីម៉ាបានវិលមកសភាពស្រស់ស្អាតវិញហើយ។
វាពិបាកនឹងជឿថា អាវុធនុយក្លេអ៊ែរត្រូវបានគេទម្លាក់លើទីក្រុង។

⑧

⑧

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.
The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

ហើយសូម្បីតែនៅថ្ងៃដែលមានពន្លឺថ្ងៃក៏ដោយ ក៏ចិត្តរបស់ Kei ត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយពពកផ្សិតដែលអណ្តែត។
ទុក្ខសោកនៃអ្នកដែលបានស្លាប់ និងអ្នកដែលនៅរស់រានមានជីវិតនៅតែមានពេញមួយទសវត្សរ៍កន្លងទៅ។

⑨

⑨

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

ឥឡូវនេះ Kei ចែករំលែកបទពិសោធន៍របស់នាងជាមួយនឹងភាពភ័យរន្ធត់នៃអាវុធនុយក្លេអ៊ែរទៅកាន់មនុស្សជុំវិញពិភពលោក ព្រោះការប្រើប្រាស់អាវុធបែបនេះអាចនាំឱ្យមនុស្សស្លាប់ជាច្រើននាក់ទៀត។

⑩

Kei has but one wish:

That nuclear weapons never be used

ever again.

⑩

Kei មានបំណងប្រាថ្នាមួយ:

អាវុធនុយក្លេអ៊ែរនោះមិនត្រូវបានប្រើម្តងទៀតទេ។

⑪

May all the people of the world finally know peace and happiness.

The end.

⑪

សូមឲ្យមនុស្សលោកទាំងអស់បានស្គាល់សន្តិភាព និងសុភមង្គល។

ចុងបញ្ចប់។

⑫

“The Cloud That Won't Disappear by Kei”

Today, I would like to talk about a girl named Kei.
She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

⑫

"ពពកដែលមិនរលាយបាត់ - រឿងរ៉ាវរបស់ Kei"

ថ្ងៃនេះខ្ញុំសូមនិយាយអំពីនារីម្នាក់ឈ្មោះ Kei ។
នាងមានអាយុត្រឹមតែ៨ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ ហើយបានរស់នៅក្នុងប្រទេសជប៉ុនក្នុងសម័យសង្គ្រាម។